

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

10. Malacâ discedens, duo vaticinatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

guæ illi Christianitati vt cumquæ sat foret; ad Amboini regna, & insulas, sollicitudinem conuerit. Ad hoc pridem fidei rudimenta in Malaium idioma, multo sudore transtulerat, commendaratque memorie quæ mox vt eo peruenisset, manum statim diuino operi applicaret. Ac Malacæ quidem ægrè admodum erat ab eo deseriri, sed non æquè ipsi Malacam relinquere; nam eti multò alia tunc erat, ab ea quæ ante fuerat, sed tam altis hærebat radicibus eorum improbitas, quorum gradus exempla scelerum trahebat in populum, vt iis reuellendis, quantum & intonuerat vehementer, & prodigiosè Xauerius egerat, frustra videtur. Quare diuino commercio Apostoli mentem, futuri notitia peruvadente, præfagus cladium post annos aliquot urbi sceleræ minantium, pro concione sæpius illas intentabat, sed conatu fermè inutili, vt inanes quoque fuerant lachrymæ, & quattriduana interdum inedia, & vexandi asperitas corporis, ad impetrandum iis malorum remedium, quibus fœdo seputis lethargo præter insanas voluptates, nihil quicquam pensi erat.

10. Nauem ergo Amboinum versus paratam ~~concedit~~, & Eiro so-
cio Ianuariis calendis, Anni 1546, sublatis anchoris alto mari se dedit, Malacâ di-
Gubernator quidem, & nautarum primi Lusitani; turba scruorum, & seedens, duo
militum magnam partem Indi, & idolis addicti; verùm eos breui Xauerius errorem dedoctos, salutis aqua lauit, nam præter validas rationes
expugnarat illos potissimum quotidianis sermonibus, quos aut lingua
cuiusque ad eos habebat, sibi prorsù ignota; vel si Lusitana, sic tamen
vt horum unicum perinde caperetur ac propria, de quo erit alijs dic-
cendi locus. Ibat mensis iam alter ad medium, ex quo Malacâ discesse-
rant; & afflabat semper in cursum ventus, nec Amboinum apparebat;
præterneatum nautæ suspiciari, & quod consequens erat, spem omnem
præcisam eò auris aduersis remeandi, quid opus factò consultum vole-
bant, quibus blandè arridens Xauerius, velut longè semota oculis cer-
neret; de Amboino, inquit, laboratis? adhuc eius in sinu nauigamus,
cras illum, vt primù illuxerit salutabimus. Et verò die in sequenti Febr.
14. in conspectum insulæ venerunt, quodque illis gratiùs accidit, qui
ventus nauim Amboinum ferebat ad exponendum tantùm Xauerium;
repentè in alium mutatus in Bandam Insulam quo cursum intenderant
peruenit. In scapham cum paucis demissus Xauerius littus placidè in-
ibat, cum inuolantibus prædatoriis duobus nauigiis in altum repellitur,
manusque piratarum nec absque miraculo euadit, dum enim Scaphæ
nauigia proximè imminent, veluti fugarentur dilapsa illicè videri desic-
runt: quæres socios habebat anticipites, auerrebætque ab insulâ nè
fortè aditum ex aliquo angulo prædones suis insidiis obseruarent,
metum illis exemit sanctus, monens (quod ex Deo cognorat) securè
pergerent, nihil iam ab iis duobus piraticis, vel à quouis alio timen-
dum; & verò Amboinum, Februarij sexto & decimo, commodiè
attigerunt.

11. Atque